

(NE)ZNÁMÝ KLENOT ČESKÉ KULTURY

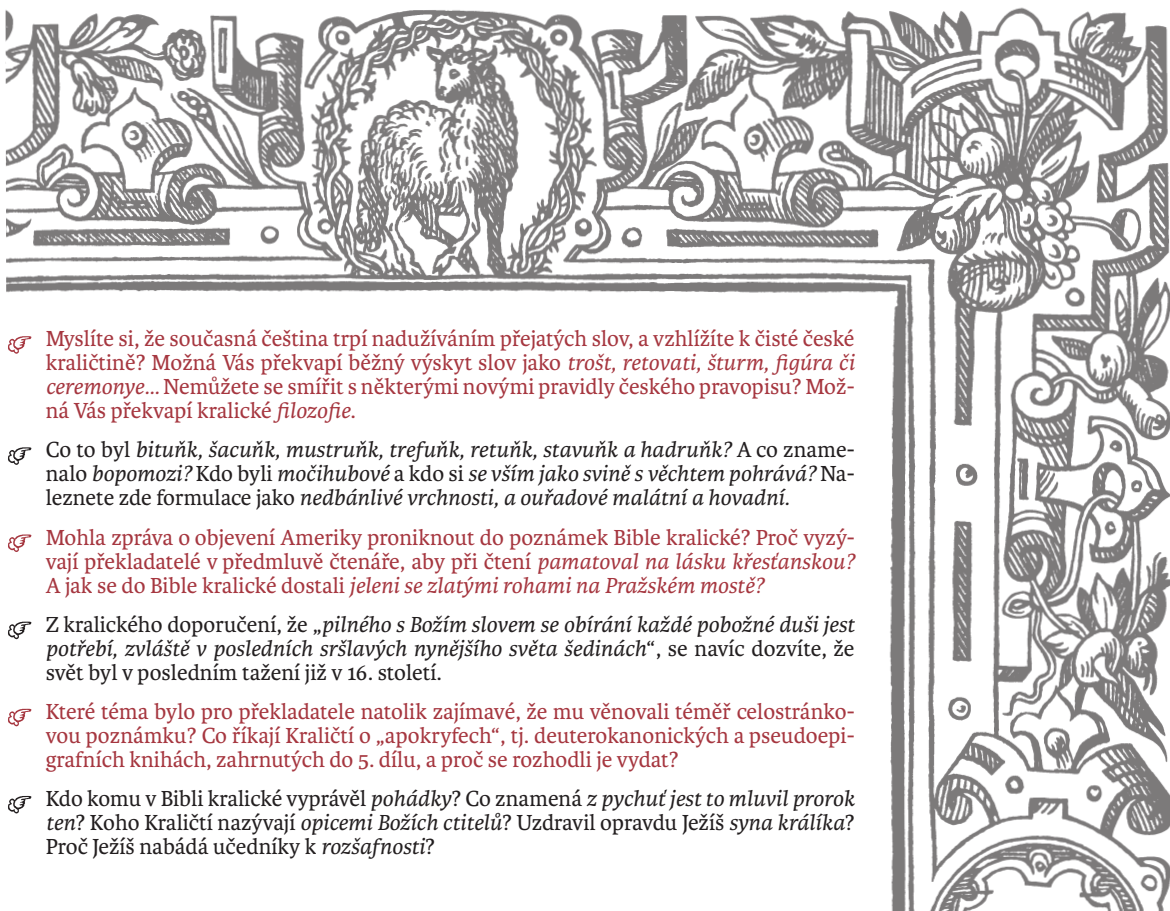
BIBLE KRALICKÁ je vrcholným překladatelským dílem 16. století a ve svém původním vydání (1579–1594) byla i mimořádným dílem knižtiskařským. Teologové jednoty bratrské jedinečným způsobem skloubili svou hlubokou zbožnost, odvahu pro nové tlumočení biblické zvěsti a vynikající cit pro český jazyk. Při své práci vycházeli z původních textů a podařilo se jim nově přetlumočit biblickou zvěst do podoby, která ani dnes neztrácí na své přímočarosti a jazykovém půvabu. Kralický překlad významně ovlivnil nejen českou biblickou teologii, ale i pozdější české překlady a v podstatné míře také vývoj českého spisovného jazyka a jeho pravopisu.

Toto první kompletní vydání s původními poznámkami a v jednom svazku se vyznačuje moderní a dobře čitelnou grafickou úpravou, která se snaží navázat na vysokou typografickou kvalitu původního tisku a zprostředkovat ji dnešním čtenářům. Cílem edice je rovněž představit v transkripci současnému čtenáři kompletní text *Šestidílků* tak, aby byly zachovány všechny podstatné jazykové vlastnosti původního tisku při respektování současné bohemistické ediční praxe. Publikovaný text zachovává některé jazykové zvláštnosti a odchylky od dnešního i dobového úzu, které byly v pozdějších edicích často odstraněny. Podává tak velmi zajímavé svědectví o češtině, která se později v době národního obrození stala východiskem pro novodobý spisovný český jazyk. Publikace původních poznámek i nová možnost porovnání hlavního biblického textu kralické *Šestidílků* a jednodílného vydání z r. 1613 tak nabízejí unikátní příležitost nahlédnout přímo do dílny kralických bratří.

Běžná vydání Bible kralické podávají text až jejího 3. vydání z roku 1613 v novodobé úpravě z 19. století. Poprvé však vyšla Bible kralická v šesti svazcích, vydávaných postupně mezi lety 1579 až 1594.

„K vydání úplné biblí kralické šestidílné t. textu spolu s všemi výklady, se pro velikou toho nákladnost dosud nikdo neodhodlal, a sotva kdy kdo odváží.“
(Josef Kostomlatský, předmluva k vydání starozákonních poznámek v roce 1885)

Víte, že jezuitský kněz, kazatel, jazykovědec a překladatel katolické Svatováclavské bible Matěj Václav Šteyer (1630–1692) o jazykových kvalitách Bible kralické píše, že „způsob jejího Písma nemůže se než nad míru chváliti ... a hoden jest, aby všickni školní mistrové poručili svým Učedníkům jej míti, bedlivě čísti, a podlé něho psáti se učiti“?

- ☞ Myslíte si, že současná čeština trpí nadužíváním přejatých slov, a vzhlížíte k čisté české kraličtině? Možná Vás překvapí běžný výskyt slov jako *trošt*, *retovati*, *šturm*, *figúra* či *ceremonie*... Nemůžete se smířit s některými novými pravidly českého pravopisu? Možná Vás překvapí kralické *filozofie*.
- ☞ Co to byl *bituňk*, *šacuňk*, *mustruňk*, *trefuňk*, *retuňk*, *stavuňk* a *hadruňk*? A co znamenalo *bopomozi*? Kdo byli *močihubové* a kdo si *se všim jako svině s věchtem pohrává*? Naleznete zde formulace jako *nedbálnivé vrchnosti*, a *ouřadové malátní* a *hovadní*.
- ☞ Mohla zpráva o objevení Ameriky proniknout do poznámek Bible kralické? Proč vyzývají překladatelé v předmluvě čtenáře, aby při čtení *pamatoval na lásku křesťanskou*? A jak se do Bible kralické dostali *jeleni se zlatými rohami na Pražském mostě*?
- ☞ Z kralického doporučení, že „*pilného s Božím slovem se obírání každé pobožné duši jest potřebí, zvláště v posledních sršlavých nynějšího světa šedinách*“, se navíc dozvíte, že svět byl v posledním tažení již v 16. století.
- ☞ Které téma bylo pro překladatele natolik zajímavé, že mu věnovali téměř celostránkovou poznámku? Co říkají Kraličtí o „*apokryfech*“, tj. deuterokanonických a pseudoepigrafických knihách, zahrnutých do 5. dílu, a proč se rozhodli je vydat?
- ☞ Kdo komu v Bibli kralické vyprávěl *pohádky*? Co znamená *z pychut jest to mluvil prorok ten*? Koho Kraličtí nazývají *opicemi Božích ctitelů*? Uzdravil opravdu Ježíš *syna králíka*? Proč Ježíš nabádá učedníky k *rozšafnosti*?

BIBLE KRALICKÁ ŠESTIDÍLNÁ

Bible kralická bez poznámek je známa mnoha generacím čtenářů. První vydání Bible kralické však bylo šestidílné a vynikalo rozsáhlým výkladovým a poznámkovým aparátem. Ten byl dosud pro většinu čtenářů neznámý a nedostupný, přestože je v něm uloženo mimořádné historické, bohemistické i teologické dědictví.

První kompletní vydání v jednom svazku, včetně původních poznámek, 2816 stran, formát 167 × 235 mm

B ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST

Základní verze

Pevná vazba, umělá kůže, dvoubarevný tisk, orientační výřezy.

BĚŽNÁ CENA

1980 Kč

SLEVA

40 %

PŘEDOBJEDNÁVKOVÁ CENA

1180 Kč

Luxusní verze v krabičce

Pevná vazba, pravá kůže, dvoubarevný tisk, orientační výřezy, stříbrná ořízka, krabička – etuje. Vydáváme omezený počet, zájemci si mohou knihu pouze zarezervovat.

BĚŽNÁ CENA

2480 Kč

SLEVA

10 %

PRODEJNÍ CENA V ČBS

2232 Kč

OBJEDNÁVKOVÝ FORMULÁŘ

Ceny platí pro objednávky do 10. 11. 2014. Předpokládané datum expedice prvních objednávek je konec listopadu. Objednávky vyřizujeme podle pořadí, v jakém došly.

Objednáváme kusů Bible kralické šestidílné – **základní verze, umělá kůže**

Rezervujeme kusů Bible kralické šestidílné – **luxusní verze, pravá kůže**

Způsob odběru **osobně** v Domě Bible (Náhorní 12, Praha 8 – Kobylisy)

(označte křížkem zvolenou možnost)

na dobírku (při odběru je nutné připočítat poštovné 100 Kč, při nákupu nad 3000 Kč je poštovné zdarma)

Fakturační adresa

Jméno/název sboru

Ulice a číslo

PSČ a město

Doručovací adresa (pokud je jiná než fakturační)

Jméno/název sboru

Ulice a číslo

PSČ a město

Zodpovědná osoba

Jméno

Telefon

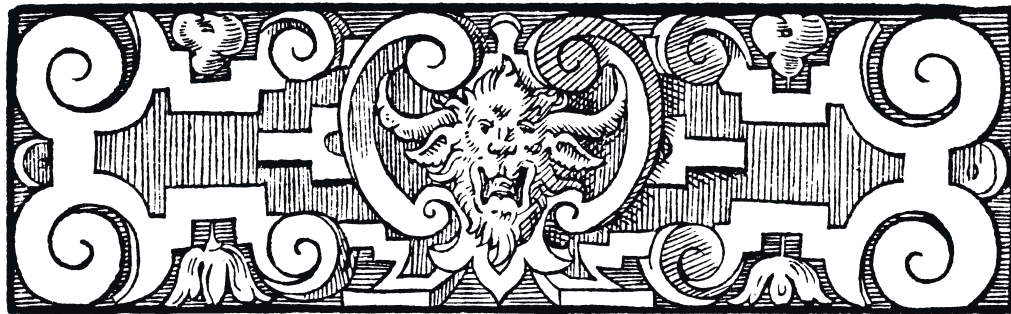
E-mail

Datum

Podpis

Přijímáme pouze písemné objednávky poštou, mailem nebo vyplněním objednávkového formuláře přímo na webové stránce www.dumbible.cz do 10. listopadu 2014.

Česká biblická společnost – obchodní oddělení, Náhorní 12, Praha 8 – Kobylisy, 182 00, E-mail: obchod@dumbible.cz

Druhá Epištola k Koryntům svatého Pavla Apoštola

Moderní,
dobře čitelná
sazba s původními
grafickými prvky

Ukázka sazby
1:1

Apoštol v Epištole této, k obměkčení prvního listu, a pro vzdělání k sobě důvěrnosti, i napomenutí Koryntských ku povinnosti jejich, předkládá jim věci dvoje, vztahující se k osobě

I. Jeho: a tu se očisťuje z toho čímž od falešných Apoštolů i jiných pomluvačů zmažán byl, z strany svého

II. Jejich: kdežto v důvěrnosti jich k sobě poněkud vzdělav, řeč k nim obrací, v nížto

1. Života, že totiž nemá souzen býti za nějakého,

1. Buřiče, ačkoli jej nejedna pokušení potkávají.
2. Nepravdomluvného, poněvadž k nim podlé přípovědi přijíti nemohl.

Kap. 1.

2. Uřadu, že totiž nemá jmín býti

1. Za tyrana, pro vyloučení toho hříšníka: čehož příčiny slušně ukazuje, a za něho se přimlouvá.
2. Za toho kterýž by slovo Boží falšoval. Přičemž své přísluhování k důvěrnému jeho přijetí, a zahanbení falešných Apoštolů, vysoce zveličuje, a nejedna potěšení utištěným, zvláště služebníkům Církve předkládá.

Kap. 2.3.4.5.

1. Napomíná jich k konání povinností, vztahujících se,

1. K jejich svědomí, totiž aby,

1. Sobě milosti od Boha učiněné draze vážili.
2. Hříchů, a zvláště tovaryšení s modláři se vystříhali.

Kap. 6.

2. K bližním, totiž aby,

1. Služebníky k sobě vyslané, i jeho vděčně přijali: přičemž mnohého ovoce, svatého pokání dotýká.
2. Na chudé lidi zbirku neb Almužnu začatou, štědře vykonali.

Kap. 7.8.9.

2. Domlouvá jim že

1. Falešné Apoštoly sobě oblivovali, a je velebili: jeho pak zlehčovali. Pročež navrátiv se k začaté řeči, opět z nejděných nářků se vyvozuje, a falešné učitele, zveličováním svých věcí velikých a jejich věcí jimiž se honosili, zlehčováním, velice zahanbuje.
2. Že nejedněmi hříchy se zpržňovali: pročež o svém příchodu jim zaslíbení čině, s pohrůzkou jich k ctnostem napomíná, a od hříchů vystříhá, od verše 14. Kap. 12. až do konce Epištole, kterouž pozdravením a modlitbou zavírá.

Kap. 10.11.12.13.

Má Kapitol 13.

KAPITOLA I.

Pozdravim Koryntských, 3. a Pánu Bohu z ustavičné jeho ochrany poděkovav, 8. o svých pokušeních jim vypravuje, 12. a upřímost svou proti pomluvačům osvědčuje.

I. Podpis a nápis Epištole, v němž se pokládají,

Jedno, Osoby dvoje,
1. Od kterých jest psaná,
2. Kterým jest psaná,
1. Koryntským.
2. Všechněm jiným, skrze víru posvěceným.

† 1K 1.a.3;
Ga 1.a.3;
Ef 1.a.2;
1Pt 1.a.2.

Druhé, Pozdravení, v němž Apoštol žádá Koryntským,
1. Milosti Otce nebeského.

2. Pokoje Krystem způsobeného.

II. Přístup Epištole, v němž se začíná obrana svatého Pavla proti těm kteříž mu,

Jedno častá pokušení jeho, jako by nějaký buřič byl, odrhali: což on smítá,

1. Vypravováním naproti tomu o svých potěšeních.

† Níž 7.b.6.

Kdo jej těší?

‡ Kdy? K jakému cíli? Podobně o Krystu. Žd 2.d.18.

2. Původem těch pokušení, proti nimž opět staví hojná potěšení.

3. Užitek těch pokušení, i v nich potěšení sobě od Boha udělených.

† Druhé, z nestalosti v řeči jej vinnili, proto že podlé své přípovědi k nim nepřišel. Pročež on, Jedno, toho že mu ta věc k klamu nemá přičítána býti dokazuje.

1. Připomínáním svého pokušení pro něž přijíti nemohl: o němž vypravuje. † Kde naň přišlo?

1 Pavel Apoštol Ježíše Krysta^a skrze vůli Boží, a Tymoteus bratr, ^bCírkvi Boží^c kteříž jest v Koryntu, se všemi Svatými^d kteříž jsou ve vsi Achai^e.

2 † Milost^f vám a pokoj^g od Boha Otce našeho, a Pána Jezukrysta.

3 ^hPožehnaný Bůh a Otecⁱ Pána našeho Jezukrysta, Otec milosrdenství^k, a Bůh všelikého potěšení^l,

4 ^mKterýžⁿ těší nás^o ve všelikém^p ssouzení našem: abychom i my mohli potěšovatí těch kteříž by byli v jakémkoli ssouzení, a to tím potěšením, kterýmž i my potěšení sme od Boha.

5 Nebo jakož se rozhojňují utrpení Krystova^o na nás: tak skrze Krysta rozhojňuje se i potěšení naše.

6 Nebo budto že ssouzení sme, pro vaše potěšení^q a spasení^r ssouzeni sme, (kteříž se působí^s, v snášení týchž trápení, kteříž i my trpíme:) budto že potěšování býváme, pro vaše potěšení a spasení^t potěšování býváme, a naděje naše pevná jest o vás^t,

7 † Poněvadž víme, že jakož jste účastníci utrpení, tak také i potěšení^u.

8 Nechcemeť zajisté abyste nevěděli bratři, o ssouzení našem kteříž sme měli v^v Azii^v, že sme

štol z druhého nářku se vyvozuje, t. že není v řeči nestálý a lehkomyšlný. † Slyší to někteří na ono ssouzení skrze Demetria vzniklé: (Sk 19.e.23.) ale rozuměti, že o nějakém hroznějším ještě pokušení tuto zmínku Apoštol činí, jehož však svatý Lukáš nevyписuje. (viz 1K 15.d.32.)

a z milosti.

b Zboru.

c t. kteráž jest od Boha vyvolená, i od něho kázáním svatého Evangelium shromážděná.

d t. skrze víru v Krysta očistěnými a Duchem jeho posvěcenými. (1K 6.c.11.)

e t. v té krajině v níž jest město Koryntus.

f t. kteráž hříchy lidské příkrývá, a s Bohem míří. (Ř 1.b.7.)

g t. všecko časné i věčné dobré skrze Krysta smířením zaslíbené. (Podobně Ř 1.b.7.)

h dobrořečený: t. vši cti a chvály hodný. (Podobně Ef 1.a.3; 1Pt 1.a.3.)

Tuto pak Apoštol svozuje z sebe první nářek, t. že není buřič, aby proti sobě svou netrefností (jakž tím mazán byl) pokušení vzbuzovati měl.

i t. kterýž jest Otcem Pána našeho Ježíše Krysta.

k t. nejmilosrdnější, jakožto studnice plná milosti.

l t. původ a dárce.

m potěšující.

n pokušení, zarmoucení: tak níž.
o t. buď kteráž my pro jméno Krystovo podnikáme, buď kteráž Krystus hlava naše v nás oudech svých snaší. (Za 2.c.8; Sk 9.a.4; Ř 8.c.17.)

p v nás.

q t. abyste se naším příkladem těšiti mohli, jestliže by vás podobní zámukové potkávali. Podobně Krystus Apoštoly příkladem Proků, a svatý Pavel příkladem Krystovým, své posluchače teší. (Mt 5.b.12; Žd 12.a.2.3.)

r t. abychom je vám v známost uvedli, a vy jako na nohy příkladem naším postaveni jsouce, abyste k němu ochotně chvátili. (Podobně Žd 13.a.7.)

s t. k němuž se po uzké cestě a těsnou branou přichází. (Mt 7.b.17.)

Nebo ačkoli samou pouhou milostí Boží skrze víru spasení býváme, (Ef 2.a.8.) a však musíme tou cestou kterouž Bůh vyměřil, t. skrze činění pokání, a rozličné zámuky, do království Božího vjíti. (Sk 14.d.22; Ř 8.c.18; 2Tm 2.b.11. Podobně níž 4.d.17.)

t t. že v dobrém setrváte, a odplatou věčného života vezmete.

u t. účastni budete. Tuto Apoštol z druhého nářku se vyvozuje, t. že není v řeči nestálý a lehkomyšlný. † Slyší to někteří na ono ssouzení skrze Demetria vzniklé: (Sk 19.e.23.) ale rozuměti, že o nějakém hroznějším ještě pokušení tuto zmínku Apoštol činí, jehož však svatý Lukáš nevyписuje. (viz 1K 15.d.32.)